

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1137

29.12.2024 (135)

Izobraževanje zlobnega genija

Gerhard Lauck

3. del

Na katerem planetu sem?

Ko je v šestdesetih letih prejšnjega stoletja svet začel noreti, sem si zastavil preprosto vprašanje: *Na katerem planetu živim????*

Veliko ljudi, vključno s prijatelji in družino, je v tistih časih storilo enako.

Nisem zaupal glavnim strankam ali konvencionalnim pristopom. V iskanju odgovorov sem začel brati najrazličnejšo literaturo. Nekatere sem sovražil. Nekatere sem vzljubil. Še v gimnaziji sem našel odgovore, ki sem jih želel. V naslednjih nekaj letih sem celo spreobrnil nekaj sorodnikov. Ne upam si temu reči "nova vera", saj smo že leta verjeli v iste osnovne ideje, ne da bi se tega sploh zavedali. Vsaj ne po imenu. To ni bila niti "religija" niti "ideologija" v običajnem smislu. Bil je "svetovni nazor".

Ta proces "spreobrnjenja" ali "razsvetljenja" so opisali že drugi ljudje. Tako voditelji kot navadni ljudje. Zato se s tem ne bom več ukvarjal. V osnovi sem administrator, organizator, analitik in strateg. Ne avtor, teoretik ali ideolog.

Kljub temu se spomnim razprave z Georgeem in Markom o relativnih prednostih "zdravega instinkta" in "dobrega razuma", ko gre za izbiro osnovne politične filozofije. Moj zaključek: Oboje je dobro. Toda kombinacija obeh je najboljša.

Mark je pomagal izbrati ime našega časopisa, *NS Kampfruf*. Ponosen je bil na to, da je nekaj tednov preživel v istem zaporu kot Hitler! Aretirali so ga, ker je lepil nalepke NSDAP/AO.

Moj oče in mentor "FW"

V štiridesetih letih prejšnjega stoletja je moj oče diplomiral na fakulteti z inženirsko izobrazbo. Kmalu se je zaposlil v velikem proizvodnem podjetju. Sčasoma je pridobil še dodatno diplomo.

Med vojno je delal zelo dolgo. Mama je povedala, da ga skoraj nikoli ni videla. Vendar mislim, da je morda malo pretiravala. Navsezadnje je med vojno rodila otroke ... Moj oče se je šalil, da je dedek nekoč vprašal babico, zakaj so se otroci nehali rojevati, ko je kupil hladilnik in se znebil hladilnika.

V petdesetih letih prejšnjega stoletja je v podjetju napredoval na mesto vodje dolgoročnih raziskav. Kot otrok sem obiskal njegovo tovarno. Moj prvi vtis je bil naslednji: *Očka ima lepo tajnico. Zanima me, ali mama ve za to!*

Pokazal mi je enega od novih izdelkov, ki ga je pomagal razviti. Ta izdelek se še danes pogosto uporablja. Vedno, ko ga vidim, se spomnim na svojega očeta.

Moj oče se je v podjetju izkazal za tako dragocenega, da se je podjetje odločilo vlagati v izpopolnjevanje njegovega znanja. Najelo je nekaj najboljših matematikov v državi, ki so ga poučevali individualno. Njegovo znanje je sčasoma doseglo raven doktorata iz matematike, čeprav ni imel uradne diplome iz matematike.

Leta pozneje nam je učitelj matematike v srednji šoli rekel, naj starše vprašamo, koliko matematike znajo. Upravičeno ali neupravičeno sem to razumel kot zbadanje. Zato sem očeta vprašal, naj bo natančen. Naštel je več kot *dvajset* različnih vrst matematike, ki se jih je učil. Učitelj matematike za nekatere od njih *sploh ni slišal!*

V šestdesetih letih prejšnjega stoletja se je FW odločil za poučevanje. Povedal je, da je bil zaskrbljen zaradi vse slabše kakovosti študentov inženirstva v državi. Zato je postal profesor inženirstva na državni univerzi.

Seveda je to pomenilo *veliko znižanje plače*. Vendar se je zdelo, da ga to ne moti.

Ko smo se preselili v naš novi dom na samem robu "mesta", sem bila šokirana in razočarana. Naš novi dom je bil zelo skromen v primerjavi z našim starim podeželskim posestvom. Vendar nisem rekel ničesar.

FW je pripravil in vodil zelo poseben tečaj. Njegov namen je bil študentom omogočiti *praktične izkušnje na področju industrijskega inženirstva*.

Ko je obiskal majhna proizvodna podjetja na tem območju, jim je ponudil ponudbo, ki je niso mogla zavrniti. *Naj moji študenti poskusijo rešiti vaše inženirske probleme. Če jim to ne uspe, bom ob koncu semestra prišel in jih rešil*

BREZPLAČNO."

In to je tudi storil!

Rezultat je bilo veliko zadovoljnih poslovnežev. Nekateri so univerzi poslali pohvalna pisma. Poleg tega je še leta pozneje prejemal pisma nekdanjih študentov, v katerih so izražali svojo hvaležnost. Eden od njih je zapisal, da se je pri tem predmetu naučil več kot pri vseh drugih predmetih skupaj.

To mu je omogočilo tudi vpogled v splošno naravo teh podjetij.

Ta podjetja običajno začneta z dvema osebama. Eden je dober v tehnologiji. Drugi je dober v poslovanju. Ko podjetje raste, sčasoma doseže točko, ko potrebuje zunanjo pomoč.

Takrat je moj oče nudil *inženirsko* pomoč. Mnogo let pozneje sem pomagal pri poslovanju.

Ugotovil je še nekaj:

Inženirji in poslovneži se težko sporazumevajo. Govorijo različne jezike. Tudi najboljši študenti inženirstva niso dobri v pisanju ali javnem nastopanju.

Leta kasneje sem opazil, da imajo računalniški tehniki in poslovneži pogosto enake težave.

Zato je svoje učence pozval, naj se pridružijo skupini *Toastmasters*, ki je spodbujala veščine javnega nastopanja. Tudi sam se ji je pridružil.

FW je slovel kot zelo strog, a tudi zelo pošten.

Na primer: Njegovi učenci so bili poučeni, da morajo svoje dokumente identificirati *le s številko socialnega zavarovanja*. Ne z imenom. Med ocenjevanjem ni želel poznati njihove identitete. To je izvedel šele pozneje, ko je te ocene objavil. S tem je želel preprečiti kakršno koli, tudi nenamerno ali podzavestno prisrčnost.

Njegovi učenci so imeli pregovor o njegovih tedenskih kvizih z desetimi vprašanji:

Če ste dober učenec, lahko odgovorite na prva tri vprašanja. Če ste genij, lahko odgovorite na naslednja tri vprašanja. Toda odgovore na zadnja štiri vprašanja poznata le Bog in profesor FW!

Ko mi je povedal enega od teh "zadnjih štirih", sem kmalu ugotovil odgovor. V nasprotju z očetom nimam odnosa do mehanike in tehnologije. Sem pa podedoval njegov analitični um in sposobnost reševanja problemov. Kljub različnim področjem sva razmišljala podobno. FW je pogosto pripomnil, da sva *ista* načela uporabljala na *različnih* področjih. Le različno sva jih poimenovala.

Najboljši učenci so ga imeli radi, najslabši pa so ga sovražili.

Eden od njegovih učencev je bil *dobesedno genij na področju* inženirstva. Moj oče ga je poučeval individualno. Brezplačno. Z nasmehom mi je povedal: *V veselje mi je bilo učiti ga. Njegov um je vpiljal znanje kot goba. V enem tednu se je*

naučil več kot povprečen učenec v šestih mesecih.

FW je pozneje prenehal poučevati in ustanovil lastno podjetje za inženirsko svetovanje. V korporaciji sem dobil impresiven naziv, vendar sem bil v resnici le vodilna oseba.

V naslednjih nekaj letih je FW pridobil licenco za inženirja v vedno več državah. Ko je v zvezni državi New York opravljal inženirski izpit, so zahtevali njegov rojstni list, da bi dokazali, da je državljan ZDA. *Njegov rezultat je bil tako visok, da niso mogli verjeti, da se je izobraževal v ZDA!*

Avtomobili

Moj oče je imel vedno vsaj pet avtomobilov. Kupoval je velike stare buickse, jih popravljali in vozil, dokler se ni kaj hudega pokvarilo. Na primer motor ali menjalnik. Potem jih je razgradil za rezervne dele. Bil je tako temeljit, da so mu včasih trgovci na smetiščih hoteli plačati, da jih je odpeljal. In ne obratno.

Nekoč je od zavarovalnice dobil 95 dolarjev, ker mu je drugi voznik vdrl v blatnik. Avto je stal le 100 dolarjev!

Ker sem bil najmlajši in najmanj usposobljen, sem opravljal dolgočasna dela. Kot je vrtenje pnevmatik ali vstavljanje vžigalnih svečk. Ali pa sem se na smrt dolgočasil, ko sem mu dajal orodje. Morda je to eden od razlogov, da me mehanika nikoli ni zanimala.

Nekoč je na pomoč prišla sosedova koza. Vendar je imela prikrit motiv. Koza je imela rada tobak. Ko je oče delal pod avtomobilom, je poskušala ukrasti vrečko s tobakom iz očetovega žepa.

Nekoč smo se vrnili domov in ob zadnjih vratih zagledali dolg lesen drog. Sestra nam je razložila, da ga potrebuje za odganjanje koz. Ko je šla ven, da bi prinesla perilo z vrvi, jo je poskušala zadaviti!

Nekoč sem se spustil na vse štiri in se spopadel s kozo. Nato sem pogledal navzgor. Koza in jaz sva se za trenutek zazrla drug v drugega. Nato se je koza obrnila in pobegnila. Še danes ne vem, ali je to storila zaradi moje trde glave ali zaradi mojega obraza.

V najstniških letih nisem imel lastnega avtomobila. Nisem ga potreboval.

Večina avtomobilov, ki sem jih imel v življenju, je bila izdelana v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Najcenejši je stal 500 dolarjev. Najdražji je stal 1.500 dolarjev. "Najslabši" avto, ki sem ga kdajkoli kupil, je stal 700 dolarjev in mi je služil le tri leta. Pripadal je srednješolcu. Njegovi starši so mu kupili nov avto za darilo ob zaključku šolanja. Moja dva najljubša avtomobila sta bila Buick Electra Limited iz leta 1975. Eden je stal 895 dolarjev in je zdržal deset let. Prijatelj je pri-

pomnil: *To ni avtomobil. To je letalonosilka!*

Moj najbolj zabaven nakup avtomobila je potekal takole. S svakom sva šla skupaj, žena pa je ostala doma. Z zasebnim lastnikom sva se o nakupu pogajala v treh jezikih. Ko sva se vrnila domov, je imela žena edino vprašanje: *Kakšne barve je avto?* Nobeden od naju se ni spomnil barve avtomobila, ki sva ga kupila le uro prej! Zaradi tega je bila nervozna. Toda ko je videla avto, je bila zelo zadovoljna.

Kolega v službi je imel podobno izkušnjo z ženo. Ko jo je vprašal, kakšen avto si želi, je odgovorila: *modrega!*

V naslednjih nekaj letih je s tem vozilom Buick Regal iz leta 1975 doživela približno deset manjših nesreč. Dve na isti dan! Drugič je pred policijsko postajo trčila v odbijač s policijskim avtomobilom. Bil sem tako besen, da ji nisem hotel pomagati. Namesto nje je to storil njen oče.

Bil sem najstniški nadzornik... NI volkodlak

Vsako poletje sem delal v tovarni, da sem zaslužil denar za šolnino in knjige. Ko sem bil še najstnik, sem napredoval na nižje vodstveno delovno mesto in imel pod seboj sedem članov ekipe. Bil sem najmlajši med njimi.

Kako sem napredoval?

Zgodba je takšna.

Tovarna je pravkar predstavila nov izdelek. Sprva je bila proizvodnja razpršena po različnih oddelkih. Vsak od teh oddelkov je na nov izdelek gledal kot na odvrčanje od svojega pravega dela. Del, ki jim je bil dodeljen, so odrinili na stranski tir.

To je bila moja tretja zaposlitev v tovarni. Ko sem se oglasil pri svojem starem nadrejenem, me je vodil v drug del tovarne. Bil je tako daleč od njegovega oddelka, da ga sploh nismo mogli videti! Pridružil sem se dvema delavcema, ki sta tam že sestavljala sestavne dele.

To ni bilo nič osebnega. Kljub temu sem bil izgnan. Dodeljen sem bil za delo na tem prekletem novem izdelku. Zunaj dosega.

Redko nas je preverjal. Niti takrat, ko smo potrebovali pomoč... Niti takrat, ko smo prosili za več delov, ker nam jih je zmanjkalo in je delo zastalo!

Nekega dne nam je mlad inženir, ki je bil novinec v tovarniških postopkih, prijazno ponudil pomoč. Šel je v skladišče in prinesel nekaj delov. Ne da bi kogarkoli obvestil ali uredil papirje.

Zato smo se nanj obrnili tudi v prihodnosti. Nekdo v vodstvu je sčasoma ugotovil, kaj počne. Izločili so ga.

Eden od vodij iz pisarne je prišel mimo in mi zastavil vprašanje. Odgovarjala sem po svojih najboljših močeh. To se je zgodilo nekajkrat.

Le nekaj tednov po tem, ko sem začel delati, je stopil do mene in mi rekel, da sem napredoval. *Ti si edini, ki kaj ve o tem, kaj se tu dogaja!*

To me je presenetilo. Seveda sem bil zadovoljen.

Kmalu je bila proizvodnja tega izdelka združena na enem območju. Za približno trideset ljudi je bil imenovan nadzornik na višji ravni. V vojaškem smislu je bil enakovreden poročniku, ki je poveljeval četi, jaz pa sem bil seržant, ki je vodil oddelek.

Toda še vedno je obstajala majhna težava.

Izdelki niso delovali! Delež zavrženih izdelkov je bil približno 50 %!

Nihče ni mogel ugotoviti, *zakaj*. V obupu me je isti vodja pisarne vprašal, kaj si mislim.

Ugotovil sem nekaj in ponudil teorijo. Nekdo mu je priskrbel potrebno opremo, da jo je preveril. (Jaz je nisem znal uporabljati, on pa jo je znal.) Skrivnost je bila rešena. Stopnja zavrženih izdelkov se je močno zmanjšala. Očitno smo odpravili vsaj *del* težave.

Vendar je bil delež zavrženih še *vedno* previsok. Z vodjo sva se nekaj minut pogovarjala o tej težavi. Nato sem prišel do druge teorije. Menil je, da je smiselna in da jo moramo preveriti.

Prinesel je še *bolj izpopolnjeno opremo* - tokrat smo morali pripeljati *visokošolsko izobraženega tehnika*, ki jo je znal uporabljati - in preizkusil mojo teorijo. Moj sum se je potrdil!

Tehniki in celo polnopravni inženirji so se zaradi te težave potili več *tednov*. Nato sem rešitev našel v nekaj minutah.

Takrat sem to pripisal kombinaciji zdrave pameti in sreče. Takrat se mi ni zdelo, da bi lahko bilo v tem kaj več.

Od takrat sta bila ta tehnik in njegova oprema sestavni del proizvodne linije. Pred sestavljanjem je vedno preveril, ali je sestavni del "problematičnega otroka" imel nevidno napako. Delež napak se je zmanjšal na sprejemljiv minimum.

Vprašanje: *Kako je lahko devetnajstletnik brez tehničnega izobraževanja rešil TEHNIČNO težavo, ki je ni mogel rešiti nihče drug?*

Odgovor: *Opazovanje, analiza in stara zdrava pamet!*

To tovarno je ustanovil človek, ki je bil *genialen izumitelj*. Podjetje je ustanovil *v garaži svojih staršev, ko je bil še srednješolec!*

Njegovemu izumiteljskemu geniju ustreza le neumnost njegovih sorodnikov v pisarni, je pripomnil drug delavec.

Ko je razširil tovarno za proizvodnjo novega izdelka, je žal pretiraval. Ko je ta izdelek nenadoma postal zastarel zaradi drugega tehnološkega napredka, je podjet-

je bankrotiralo. Tovarno so zaprli. Zaposleni so bili odpuščeni. Domačini so ga preklinjali. In preselil se je iz države.

Takrat sem se že posvetil drugim dejavnostim.

Začnem pisati

Še kot najstnik sem svoje prve članke (poleg pesmi v srednješolski publikaciji) začel objavljati v publikacijah neprofitnih organizacij.

Najprej sem se preprosto naročil na več revij v ZDA in Evropi. Med njimi so bili *The Voice of the Federation*, *Der Deutsch-Amerikaner*, *Nation Europa*, *Mut Magazine*, *Deutsche Nachrichten*, *Deutsche Wochenzeitung*, *Deutsche National- und Soldatenzeitung* in drugi.

Kmalu pa sem začel pošiljati pisma uredniku in pozneje tudi članke.

Eden od esejev, ki sem ga poslal na natečaj za mlade avtorje, se je uvrstil v polfinale. Skupaj z drugimi polfinalisti je bil objavljen v reviji *Nation Europa*, ki ga je sponzorirala.

Ta revija je bila zelo "visoka". Objavljala je članke številnih uglednih ljudi. Očitno sem si pridobil pozornost v pravih krogih, saj sem od nekaterih od njih prejemal pisma in celo vabila na obisk. Med njimi so bili tudi upokojeni *visoki državni uradniki, znanstveniki in ugledni vojaški častniki*.

Ko sem bil še najstnik, sem bil povabljen na mednarodno konferenco v Evropi, kjer sem tudi nastopil, in sicer na prvem *Nationaleuropäischer Jugendkongress*. Imel sem se odlično in spoznal veliko zanimivih ljudi.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION

November 1934 September 1979 April 2019 in 2021

Der Kampf geht weiter !

Nachdem ich nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Identität von Massenmord, Völkermord, Vertreibung und Verdrängung haben nicht abgenommen, das kann die gesamte Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entschuldigen.

Alle Nationalsozialisten sind ewiggetreue Schüler und Kampfgesellen, deren Schüler an Schüler an Schüler an die Lehren unserer weisen Führer. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des kriegsbedingten Völkermord ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorweltliche Gegenstand ist eben dabei, den Völkermord - gegen alle weisen Führer (Führer) zu begehen. Seine Mittel sind Erziehung, Überzeugung und Kampferziehung.

Oh "Lüge" oder "Lüge", es ist "Wahrheit" oder es "Wahrheit", es ist Propaganda, das heißt es ist auf unsere Schicksale, unsere Art, unser Nationalsozialismus ist seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottfried Leuch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opisite svoje mnenje o spletni temi na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Vojsko človeštva (www.mourningtheneicent.com/truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedenje druge svetovne vojne je absolutno minsko polje informacij. Ko si sledi informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutil se kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the **NEW ORDER**
Number 179 (132) Founded 1979 April 26, 2019 in 2021

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware countenances and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election booths or mass halls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Leuch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

SS Defender against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
FOR DENMARK! MOD BOLCHEVISMEN!
Translated from the SS Original

Julius Streicher der Führer Führer Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Bekanntheit
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!